

talerstolen: at Venstre, De Konservative og Fremskridtspartiet skulle ønske, at fondene blev endnu større.

Nej, meningen med det, jeg sagde – og jeg synes, jeg sagde det klart og tydeligt tre gange i træk – var: Pengene skal udbetales til lønmodtagerne. Og dermed må jeg så også tilbagevise, at pengene skulle ud til arbejdsgiverne; det har jeg ikke sagt på noget tidspunkt. Fremskridtspartiet har klart den opfattelse, at ejendomsretten til pengene ligger hos lønmodtagerne, og derfor burde alle pengene udbetales til lønmodtagerne, de retmæssige ejere af pengene.

Og så håber vi, at ministerens udvalgsarbejde forløber så hurtigt, at vi om ganske kort tid kan få indført en ordning, hvor den enkelte lønmodtager har en konto i sin bank, hvor feriepengene bliver indsat; så tilhører pengene den enkelte lønmodtager og ikke andre.

(Kort bemærkning).

Helge Sander (V):

Jeg må helt på linje med de forudgående korte bemærkninger sige, at det dog var en helt utrolig tale fra arbejdsministeren.

Arbejdsministeren – eller var det den socialdemokratiske ordfører – tillod sig den frækhed at sige, at der var nogle af ordførerne, der ikke forstod forslaget. Så vil jeg sige, at så kan der siges andre ting om arbejdsministeren, f.eks. at det hele blev vendt på hovedet.

Hvis arbejdsministeren hørte efter mit indlæg i stedet for at tale med forskellige ordførere – men nu vil jeg ikke gentage det, for det står i de grønne bøger meget præcist – så var mit udgangspunkt lige akkurat det, som arbejdsministeren stod og holdt folkeoplysende foredrag om, og det var nemlig selvfølgelig ikke, at Feriefonden skal blive større. Det er dog helt utroligt, at arbejdsministeren kan stå og sige sådan noget.

Nej, vi siger det modsatte. Vi siger, at vi må lave det således, at for dem, der ikke hæver feriepengene, fordi det er en ulempe i forhold til overførselsindkomsterne, og fordi det åbenbart er så små beløb, at det ikke kan betale sig, må vi selvfølgelig finde en ordning, således at de penge tilfalder lønmodtagerne. Dermed når man altså et langt stykke hen ad vejen de mål, som vi mener er væsentlige – og jeg forstod faktisk, at det gjorde arbejdsministeren også – men at vende det hele på hovedet og tillægge os nogle synspunkter, som vi aldrig har haft, var dog det mest tåbelige en fredag eftermiddag.

Så skal jeg lige til slut sige, at når vi taler om det hele her, så er det ikke så mærkeligt, for når vi kigger i bogen, som regeringen har udgivet, står der jo højt og tydeligt, at vi i dag skal tale om Feriefondens reinteindtægter.

Ved siden af står der »afregning af skat af feriepenge«, og det sker bare som et led i en bekendtgørelse, så det får vi altså ikke mulighed for at diskutere i salen. Derfor tager vi det hele på én gang i dag.

(Kort bemærkning).

Aage Frandsen (SF):

Det er jo sådan lidt af en rodet diskussion, for når Venstre og De Konservative har talt imod lovforslaget, så synes jeg bare, man skulle erindre, hvad man selv gjorde. Nu har jeg forstået, at det må have været i 1992 for finansåret 1993, man gjorde det samme med hensyn til at konfiskere et beløb til statskassen.

Så med hensyn til fremtiden synes jeg da, man skal rose regeringen for, at den vel egentlig gør det, som nogle partier hele tiden har efterlyst, nemlig at den enkelte lønmodtager måske skal have sin egen konto. Man vil undersøge sagen og så nedsætte et udvalg og sådan noget. Altså det er da udtryk for, at regeringen overvejer tingene og tænker sig om. Så jeg synes altså, man skulle rose den, for i kritikken af det her forslag angriber man i virkeligheden det, som regeringen er ved at gøre, og som man selv siger at man i virkeligheden er tilhænger af.

Det er altså en lidt mærkelig diskussion, for man er selv tilhænger af, at den enkelte lønmodtager skal have sin egen konto, og det er det, regeringen lægger op til at den godt vil kigge på. Men det har nogle konsekvenser for arbejdsgiverne, og det har vi altid vidst, og det burde oppositionen også have vidst.

Arbejdsministeren (Jytte Andersen):

Man kan nu ikke tale sig fra, at hvis der skulle være et flertal i det her Folketing, der stemte imod det her forslag, så ville Feriefonden blive 100 mio. kr. større. Sådan er det.

Vi kan ikke natten over lave en ordning, som sætter feriepengene ind på lønmodtagernes feriekonto, bankkonto eller ATP-konto, eller hvad det nu ender med. Det er det, vi har nedsat et udvalg til at kigge på. Og dér kan jeg så forstå på hr. Helge Sanders første to-tre indlæg, at man også i Venstre har fundet ud af, at det kunne have nogle likviditetsmæssige konsekvenser for virksomhederne, og dér er svaret ja, det kan